Ny regionalrepræsentant for Sverige og Danmark

Ingvar Olsson, tidligere præsident for Gøteborgs stav, virker fra og med 1. april som Danmarks, Sveriges og Islands regionalrepræsentant. Kaldelsen indebærer, som han selv beskriver den, at han er områdepræsidentskabets forlængede arm og en støtte for stavene og gennem missionspræsidentskabet også for distrikterne.

- Det handler først og fremmest om at støtte stavene i deres vækst, så de kan deles, og om at hjælpe distrikterne med at vokse, så de kan blive stave. Det vil ske, ved at vi lever i retfærdighed og enighed, er ældste Olsson overbevist om.

Han ser frem til at tjene i sin nye kaldelse, selv om han ikke ser nogen forskel mellem de forskellige embeder, men kun i deres forskellige funktion. Han anser ikke det at have tjent som stavspræsident som værende mere end det, han har gjort som biskop, kvorumspræsident og UM-præsident i staven og wardet.

- Det er let at tjene, når der findes en indbygget forventning i kaldelsen, siger ældste Olsson. At tale ved et møde for flere hundrede medlemmer, som forventer, at man skal have noget at give og som lytter opmærksomt, er meget inspirerende.

- De helliges respekt for Herrens værk, som en leder repræsenterer, betyder også meget for at Herrens Ånd kan være med og hjælpe os. Kristus virkede der, hvor der fandtes et modtageligt folk, som var villigt til at lade sig lede.

Ingvar og Barbro Olsson glæder sig til kaldelsen. (Foto: BIS).

Generalautoriteter som eksempler

Ældste Ingvar Olsson har i sin tid som stavspræsident haft mulighed for at træffe mange generalautoriteter og deres hustruer.

- Det var meget berigende, siger han. Det virker som om disse ledere er nået dertil, hvor de virkelig har ønsket at nå hen. De har ikke bare været beredt til at give alt, man har også gjort det. Hvis man på samme måde anstrenger sig for at gøre godt hele tiden, bliver man positiv og får lettere ved at klare sit eget liv.

En gang om året besøger regionalrepræsentanten sammen med en generalautoritet en af de to stavskonferencer. Ældste Olsson mødes desuden hvert kvartal sammen med stavs- og missionspræsidentskaberne ved forskellige uddannelsesmøder.

Ældste Olsson har aldrig næret nogen tvivl, når han er blevet kaldet. Han synes også, at man på denne måde kan hjælpe sine børn.

- Tre af vore børn er født, mens jeg har været stavspræsident, og de ved ligesom de ældre børn, at Kirken er en stor del af mit liv. De ser også, at det kræver noget, og ikke kun fem minutter efter TV. Ringer telefonen under sportsnyhederne, kommer samtalen først. Man udsender signaler hele tiden, og det er vigtigt.

Et andet signal, som han gerne vil formidle til sine omgivelser er dette : Du duer!

- Det vil jeg gerne sige til alle fædre, mødre, sønner, døtre, erhvervsfolk og funktionærer, som alle er Guds sønner og døtre. Du duer! Ingen vil kræve, at du skal gøre andet end gå videre derfra, hvor du er nu.

Ældste Olsson, som er rektor på et gymnasium, rettede ved en skoleafslutning de samme ord til eleverne. Han glæde sig, da han bagefter hørte dem råbe »Jeg duer!« til ham.

Alt har sin tid

Ingvar og Barbro Olsson har elleve børn, og de oplever ingen konflikt mellem det at skulle passe familien, passe sit arbejde og virke i sine stillinger.

- Vi skal hjælpe mennesker med at komme tilbage til Gud, siger ældste Olsson, og det gør vi både i familien, i Kirken og på arbejdet. Det gælder om at gøre sit bedste for støtte og hjælpe mennesker med at gå fremad. Det gælder hele livet – men vi kan ikke gøre det hele på en gang.

BIS

To nye generalautoriteter

Ved aprilkonferencen den 3. og 4. april 1993 blev to nye generalautoriteter kaldet til De Halvfjerds' Første Kvorum.
De to nye halvfjerdsere er ældste Neil Linden Andersen, 41, og ældste D. Todd Christofferson, 48.
Desuden blev tre hidtidige medlemmer af De Halvfjerds' Andet Kvorum opretholdt som medlemmer af De Halvfjerds' Første Kvorum.

Ældste Neil Andersen er født i Logan i Utah. Som ung var han på mission i Frankrig. Han har en eksamen fra Brigham Young University og en magistergrad fra Harvard University. Ældste Andersen, der tidligere har været missionspræsident i Bordeaux i Frankrig, var stavspræsident i Tampa i Florida, da han blev kaldet til De Halvfjerds. Ældste Andersen og hans kone, Kathy Sue, har fire børn.

Ældste Todd Christofferson er født i American Fork i Utah og har collegeeksamener fra BYU og Duke University. Ældste Christofferson var på mission i Argentina og var forud for denne kaldelse regionalrepræsentant. Han og hans kone, Katherine Thelma, har fem børn.

Præsident Kenneth Johnson har tjent i områdepræsidentskabet siden 1990. (TD-foto).

Spanien
ESPĀNA

STATSFORM	Konstitutionelt monarki
AREAL	504.782 km² (inkl. øerne samt Ceuta og Melilla)
INDBYGGERTAL	39 mill.
BEFOLKNINGSTÆTHED	77,3 pr. km²
HOVEDSTAD	Madrid (3,5 mill. indb.)
SPROG	Spansk; catalansk, galicisk og baskisk er anerkendt som stedlige nationalsprog og lokale undervisningssprog sammen med spansk
RELIGION	Romersk-katolsk
MØNT	1 peseta (= 100 céntimos, der dog er gået ud af cirkulation)

Præsident Johnson i Første Kvorum
Blandt de tre generalautoriteter, der er rykket op i De Halvfjerds' Første Kvorum, er præsident Kenneth Johnson, der for tiden er førsterådgiver i Det Nordeuropæiske Område, som vi tilhører. Præsident Johnson blev kaldet til De Halvfjerds i 1990.

Mere udførlige biografier af de fem involverede generalautoriteter vil komme i konferenceudgaven af Stjernen i juli måned.

Medlemmer af De Halvfjerds' Andet Kvorum tjener i fem år, hvorefter de afløses, mens medlemmer af De Halvfjerds' Første Kvorum er permanente generalautoriteter, der overgår til emeritus-status (pensioneres), når de er ca. 70 år.

Tempel i Spanien
Desuden bekendtgjorde præsident Gordon B. Hinckley fra Det Første Præsidentskab, at Kirken »er i færd med at erhverve en grund i Spanien og i mindst tre andre lande« til tempelbyggerier. Det nye tempel i Utah, der blev bekendtgjort ved oktoberkonferencen i 1992, vil blive opført i American Fork, ca. 45 km syd for Salt Lake City.

Red.

6 unge fra Aalborg på mission

Medlemmerne i Aalborg Ward glæder sig over, at stadig flere af wardets unge vælger at tage på mission. Selv om man også tidligere har sendt unge ud fra Aalborg, er der de seneste 3 år sket en markant stigning i antallet. Siden 1990 er følgende vendt hjem efter at have fuldført en mission:

Torben Steen Jensen (Danmark)

Mikael Vestbø (USA)

Bjarne Vestbø (Irland)

Charlotte Kristensen (Tyskland)

I øjeblikket tjener følgende:

Martin Steen Jensen i Irland

Dennis van de Weerd i Canada

Thomas Klitgaard i Danmark

Anne Nysum i Utah

Henriette Poulsen i England

Torben Jensen og Charlotte Kristensen, begge har fuldført mission siden 1990. (Foto: KGJ). →

Martin Steen Jensen og Bjarne Vestbø på mission i Irland. (Foto: KGJ).

Thomas Willemann og Martin Steen Jensen. (Foto: KGJ).

Aalborg Ward synes også, at Thomas Willemann fra Horsens bør nævnes, det han boede i Aalborg 1 år, før han rejste på mission. Thomas tjener i Frankrig.

Hele biskoprådet »på mission«
Det er tankevækkende, at både biskoppen og hans rådgivere har en søn eller datter på mission netop nu. Biskoppens assistent har haft sin søn på mission for år tilbage. Den assisterende wardssekretær og den finansielle sekretær er begge unge hjemvendte missionærer.

Det er som medlemmerne i Aalborg bedre og bedre forstår ånden i missioneringen. I skrivende stund er flere unge ved at forberede sig på en mission. Alle medlemmerne er taknemmelige for den gode missionærånd, der hersker i wardet, og for de velsignelser, som alle får del i, når de unge rejser ud for at tjene Herren.

Samtidig er wardet taknemmelig for de gode missionærer, som kommer til Aalborg og gør et godt stykke arbejde for at hjælpe med til, at Herrens værk kan gå fremad.

(H)

←
Henriette Poulsen, på mission i London, England. (Foto: KGJ).

Fire nye missioner i Østeuropa

Det Første Præsidentskab bekendtgjorde i marts måned otte nye missioner, hvoraf fire ligger i Østeuropa og fire i Central- og Sydamerika. De fire latinamerikanske missioner ligger i Guatemala, Peru og to i Brasilien.

I Europa bliver Rumænien skilt ud som en selvstændig mission med hovedsæde i Bukarest. Rumænien hørte tidligere under missionen i Budapest i Ungarn, hvorfra præsident James L. Wilde fortæller, at der nu er ca. 200 medlemmer i Rumænien fordelt på fire grene. Næsten alle har været medlem i mindre end to år, og der var 49 dåb i 1991 og 119 i 1992. Den første dåb i nyere tid i Rumænien fandt sted i marts 1991.

Den første rumæner, Daniel Pauna, har modtaget sin missionskaldelse. En anden rumæner, Nicolae Jip, som sluttede sig til Kirken i Vesteuropa, er for tiden på fuldtidsmission i Rumænien.

De fire nye missioner er markeret med sort streg på kortet.(CN-foto).

Mission i de baltiske lande
De tre baltiske lande bliver skilt ud fra Skt. Petersborg-missionen og danner en selvstændig mission med hovedsæde i Riga i Letland. Den nye mission vil omfatte Estland, Letland og Litauen. Ifølge Church News er der ca. 150 medlemmer ud af en befolkning på 8 millioner i den nye mission.

I Rusland oprettes en ny mission sydøst og øst for den nuværende mission i Moskva med navnet Rusland Samara Missionen med hovedsæde i Saratov ved Volgafloden. I den nye mission bor en befolkning på ca. 5,5 mill. indbyggere.

Præsident Gary L. Browning bemærker, at missioneringen i Rusland generelt går fremad rimeligt godt. »Det er en meget vanskelig tid i Rusland på grund af den økonomiske uro, men i Moskva er der nu 600 medlemmer fordelt på 15 små grene.« Desuden er der syv grene i andre byer og en international gren for engelsktalende medlemmer.

Desuden oprettes en ny mission i Ukraine øst for missionen i Kiev. Den nye mission får hovedsæde i Donetsk og vil dække det østlige Ukraine. I den nye mission bor 19,5 mill. indbyggere.

Mission i Indien
Endelig kan det nævnes, at der også er oprettet en mission i Indien med hovedsæde i Bangalore, som dækker Indien og Pakistan. 1. januar 1992 var der ca. 900 medlemmer i Indien og færre end 100 i Pakistan.

Der er nu seks missioner i det tidligere Sovjetunionen og 12 i den tidligere Østblok.

Kirken har nu i alt 286 missioner over hele verden (10 mere end ved årsskiftet), og pr. 1. januar 1993 virkede 46.025 fuldtidsmissionærer.

Church News

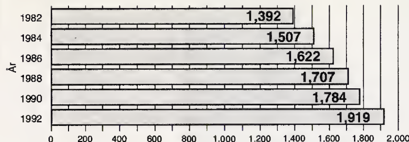

Både indien og Parkistan får nu missionærer. (Foto: Kirkonytt).

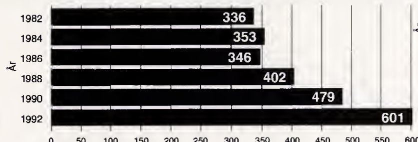
KIRKENS VÆKST

Kirkens statistiske rapport for 1992 blev præsenteret ved aprilkonferencen. Der er tale om en fortsat positiv udvikling på de fleste områder. Grafikken på denne side viser udviklingen i løbet af de sidste 10 år på en række områder.

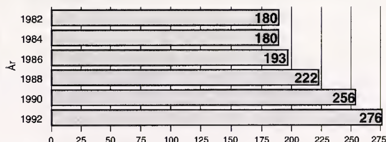
Stave

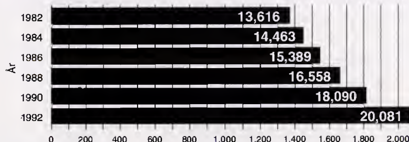
Distrikter

Missioner

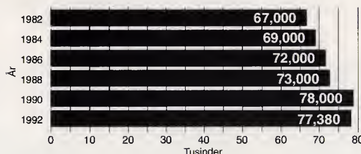

Ward og grene

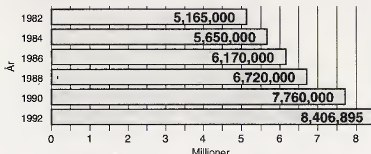

Church News graphic

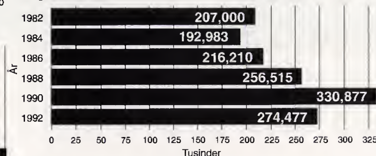
Indskrevne børn døbt

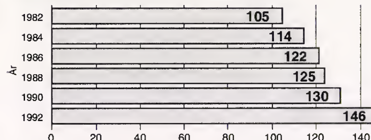
Medlemstal

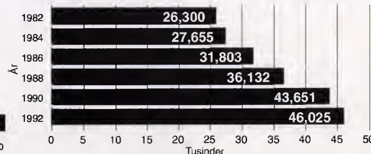
Nyomvendte

Nationer og territorier

Missionærer

Stavskonference i Århus stav i Herning Kongrescenter

Stavspræsident Carsten Larsen talte med medlemmerne under pauserne (Foto: CL).

Den 28. marts 1993 samledes Kirkens medlemmer i Jylland og på Fyn i Herning Kongrescenter under præsidium af stavspræsident Carsten Larsen.

Stavspræsident Carsten J. Larsen indledte konferencens første møde med at tale om glæden ved at samles til konferencer og vor fælles tro. Han sammenlignede forholdene for 20-30 år siden og nu. Der var ikke så mange dengang, men vort formål som kirke har ikke forandret sig: At tilvejebringe udødelighed og evigt liv.

- Herren trækker ikke *sin* hånd tilbage, men *vi* kan forandre indstilling. Lad os forblive trofaste og holde ud, rådede præsident Larsen de fremmødte til.

Ønsk at tage på mission
Majbrit Andersen fra Viborg, som tidligere har været på mission i England, fortalte om sine oplevelser fra sin mission:

- Helligånden vejleder én netop til de mennesker, der har bedt Gud om hjælp. Det er en glæde at undervise og bære vidnesbyrd om det, man ved er sandt. Man lærer mange ting som missionær,og har vi et ønske om at tage på mission, skal vi gøre det og ikke udsætte det, sagde søster Andersen.

Besøg slægtshistorisk center
- Vi kan være stolte, for Kirken har verdens største samling. Over 200 kameraer er i gang med affotografering i 42 lande. I Danmark er der taget 90.000 film, i Sverige 79.000 og i Tyskland og Frankrig hver 100.000. Siden 1990 er der åbnet slægtshistoriske centre i Fredericia, Ålborg, Århus, Odense og Esbjerg. 1300 forskellige film fra 10 forskellige lande er til rådighed, og vi kan skaffe film fra hele verden, så der findes ingen hindring, hvis vore forfædre kommer fra et andet land. Kirken har en computer, der står til rådighed, så man kan indkode sin familie ved at investere 10 kr til en diskette. Alle inviteres til at besøge vore slægtsarkiver, fortalte br. Knud B. Andersen, der er leder af Slægtshistorisk Center i Fredericia.

Budget giver frihed
- Planlæg et budget. Et budget giver større frihed, ikke det modsatte. Det, der i går var luksus, betragtes i dag som nødvendigheder. Mange fristes til at købe på kredit. Det giver fred i sindet ikke at tjene mange penge, men at have kontrol over det, man har, at bruge

Koret nyder et dejligt øjeblik sammen under konferencen. (Foto: OB).

mindre end man tjener, sagde søster Jytte Nielsen, der er hjælpeforeningspræsidentinde i Frederikshavn Gren.

Andenrådgiver i stavspræsidentskabet Steffen Vestergaard fortalte konferencedeltagerne:

- Vi holder konferencer som modvægt til verdens påvirkninger. Nedbrydelse af de kristne normer og dyder er planlagt af den onde. Det foregår langsomt, lidt efter lidt. Alvorlig synd finder kun sted, når vi giver små synder fri bane. Vi er i stavspæsidentskabet bekymret over de mange skilsmisser og rygter om skilsmisser. Skilsmisse har aldrig været løsningen på ægteskabelige problemer, men det er derimod omvendelse.

Der var 720 til stede ved konferencens første møde.

Hovedmødet, der indledtes kl. 13, blev indledt af præsident Hans Otto I. Nielsen, som er førsterådgiver i stavspræsidentskabet:

Virk med iver

- Hvis vi ønsker at opnå vores mål, skal vi forstå, at der med en kaldelse følger ansvar. Vi skal ikke tage det for afslappet, men virke med iver for sagen. Kirken er et kongedømme, og ikke en institution. Vi bør være mere opmærksomme på, hvem vi tjener, fortalte præsident Nielsen.

Søster Anderson, der er missionspræsidentens hustru deltog også mødet:

- Min tipoldefar, tilsluttede sig Kirken som 14-årig og fik af sine forældre besked om at fornægte sin religion eller forlade sit hjem øjeblikkeligt. Han ville ikke fornægte sit vidnesbyrd og måtte forlade hjemmet og vandre ud i mørket. Han prædikede sammen med missionærerne og blev kendt som »drengeprædikeren fra Glasgow«.

Herning Kongrescenter er en god ramme for stavskonferencen. (Foto: CL).

- Som missionærer beder vi om, at Helligånden må berede vejen for os, fortalte missionspræsident Anderson. Vi kan undervise, men det er Helligånden, der overbeviser om sandheden af det, vi siger. Er vi trofaste mod den pagt, vi sluttede med Herren i dåbens vande, vil vi altid have Helligånden hos os, fortalte han tilhørerne.

Bring evangeliet videre

Stavspatriark Kaj Krammer bad stavens medlemmer om at følge præsident Bensons opfordring til at læse i Mormons Bog:

- Ved verdens fredsprocesser, som endnu ikke er lykkedes, glemmer man at tage fredsfyrsten Jesus Kristus med på råd. Kun gennem ham kan man opnå den fred, som alle retfærdige mennesker hungrer og tørster efter. Vi bad om, at grænser måtte åbnes. Det er sket, og det indebærer en forpligtelse til at bringe evangeliet videre, sagde br. Krammer.

Søster Dagmar Hinrichsen, som er stavens UP præsidentinde, fortalte en dejlig historie om en lille 7-årig pige, og sagde videre:

- Den 14-årige Joseph Smith udviste samme enkle barnlige tro, da han gik ud i skoven for at tale med Herren. Han var ikke i tvivl om, at Herren ville besvare hans bønner.

- Evangeliet er sådan, at jo mere vi yder, des mere modtager vi. Vi er skabt til at sejre. Sammen er vi stærke. De, der går på kompromis med evangeliets læresætninger, er ikke i balance. Elsk jeres børn. Vær et eksempel, som senere vil være med til at opbygge deres vidnesbyrd, fortalte biskop Poul Erik Buur fra Esbjerg konferencedeltagerne.

Vi skal være dydige

Stavspræsident Carsten Larsen var sidste taler:

- Verden udfordrer os mennesker på vores karakter, og vi er blevet bedt om at som sidste dages hellige være anderledes. I den verden, vi i dag lever i, oplever vi tydeligt, at dyd er en egenskab, som er skubbet langt tilbage i menneskers bevidsthed.

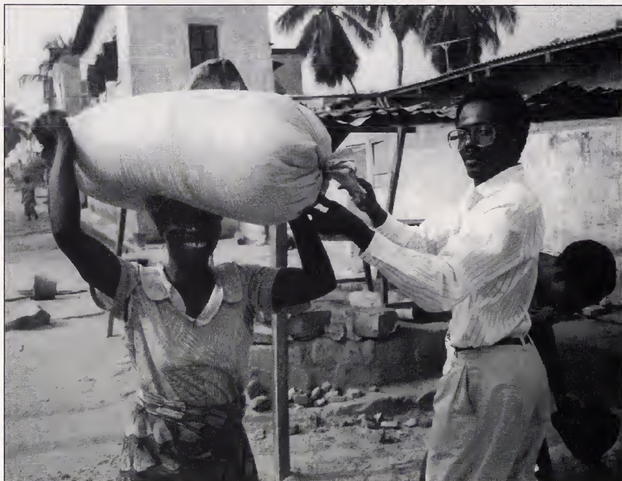
En dydig opførsel betyder, at man har rene tanker og er ren i sine gerninger. Vi vil ikke begære i vort hjerte, for det er at fornægte troen og miste ånden at gøre det. Vi vil ikke bedrive hor eller gøre noget sådant – det betyder også utugt, homoseksualitet, selvtilfredsstillelse, seksuelt misbrug af børn eller enhver anden form for seksuelle perversiteter, indskærpede præsident Larsen.

Bliv som Kristus

- Dyd er som hellighed en guddommelig karakteregenskab. Vi bør søge efter de ting, som er dydige og skønne, og ikke efter det, som er fornedrende og beskidt. Når vi afviger fra dydens sti, mister vi Ånden og kommer under Satans magt. Vi må være herre over vore egne følelser, og ikke omvendt. En, som forulemper sin ægtefælle eller sine børn ved ord eller handlinger, er skyld i alvorlig synd. Vi skal ikke kritisere eller finde fejl hos andre eller såre hinanden, men hjælpe hinanden. Vi må være anderledes end verden. Gennem bøn, faste og præstedømmets velsignelser kan vi få hjælp til at overvinde vore dårlige vaner og styrke karakteren. Vi skal hungre og tørste efter retfærdighed, og for at gøre det, må vi oprigtig ønske et retfærdigt og et dydigt liv. Vi må aflægge vore synder og vort gamle jeg for at kende Kristus og blive ham lig, sluttede stavspræsident Carsten Larsen i sin opfordring til Kirkens medlemmer i Jylland og på Fyn.

Ebbe Rosenkilde
Horsens

Søskende i Cape Coast takker

Søster Addo bærer majs til sin nye frugtbod. (Foto: OB) ←

Adskillige af disse børn i Cape Coast er medlemmer af Kirken. (Foto: OB). ↓

Resultatet af Esbjerg Wards hjælp til 1. ward i Cape Coast i Ghana er blevet en succes, fortæller Ole Byskov fra Esbjerg. I perioden august 1992 til januar 1993 blev der indsamlet 19.000 kr, hvoraf Esbjerg Wards medlemmer bidrog med 13.000 kroner, hjælpeforeningen i Københavns 3. Ward med 2500 kroner, venner af Kirkens medlemmer i Esbjerg med 1000 kroner og et anonymt medlem i et jysk ward med 2.500 kroner.

Der fleste penge blev uddelt i samarbejde med biskop McArthur i Cape Coast. Han havde udarbejdet en liste over medlemmer i stor nød.

- Jeg rejste til Ghana i januar 1993 og hjalp til med projektet, siger Ole Byskov.

medlemmerne i Danmark

Broder Aikins med sin familie. Øverst til venstre ses skiltet fra hans nye isudsalg. (Foto: OB).

Mange projekter gennemført

Den hjælp, som medlemmer og venner har ydet fra Danmark er gået til:

Et to-og-et-halvt-værelseshus bliver bygget til en enlig søster med 6 børn. Pengene blev indsat på Kirkens konto, og biskoppen styrer løbende byggeriets regninger. Ældsternes kvorum er behjælpelig med en del af arbejdet.

Et to-værelses hus bliver bygget til en hjemløs familie i en landsby nord for Cape Coast.

Hjælp til etablering af et isudsalg for et ægtepar med 7 børn. Disse søskende er uden arbejde og sulter.

Hjælp til en 18-årig søster, som ville dø, hvis hun ikke blev opereret på hospitalet.

To søstre, som er enker og ikke har arbejde, har fået støtte til at oprette frugtboder.

Forældreløse børn har fået penge til 5 års skolegang. Pengene er indbetalt på Kirkens konto. Biskoppen betaler løbende skolevæsenet.

Køb af symaskine til ung mand, der nu kan komme i lære som skrædder.

Ung mand sat i lære som tømrer. Pengene til lærekontrakt er betalt.

Køb af briller til ung søster, som ikke kunne se tavlen i skolen.

Hjælp til en søster, der er sygeplejerske, og som opretter en klinik for fattige, der ikke har råd til at gå til læge. Indkøb af medicin, forbindinger og kanyler. Hun hjælper mange medlemmer gratis.

Buspenge til en ældre søster, som er gangbesværet. Hun kan nu komme til Kirkens møder det næste halve år.

Et medlem fortæller om virkningen

- Jeg vil gerne fortæller jer, hvad jeres godhed har gjort, fortæller broder Kofo Aikins, som har været arbejdsløs i 5 år, og som nu er igang med et lille isudsalg.

- Min ældste datter blev reddet efter en hospitalsoperation, som tiltrak sig stor opmærksomhed. Kun gennem jeres hjælp var jeg i stand til at betale regningen, fortsætter broder Aikins. Min yngste datter var også meget syg. En morgen opdagede vi mange røde pletter på hendes krop. Når vi trykkede på dem, kom en lille orm ud. Hun er nu i medicinsk behandling. Hvis du hører en mærkelig lyd fra en fugl, så er det min elskede familie og jeg, som udtrykker vores taknemmelighed og påskønnelse til Gud i sang.

- Det er af stor betydning for mig, at jeg nu er i stand til at stå ansigt til ansigt med min modgang, ja, jeg er nu i stand til at stå på mine ben og løse min families problemer. For Gud har besøgt min familie og mig gennem jer gode søskende i Danmark. Vi takker jer, brødre og søstre deroppe for jeres vidunderlige venlighed mod os. Når jeg vågner om morgenen, har mit liv nu et formål. Det er gennem min lille forretning blevet muligt for mig at højne kvaliteten af den mad, som vi spiser. Børnene får nu mad 3 gange om dagen, og den mindste får ofte mælk. Tak til jer alle. Vi behøvede nogen til at redde os. Vi havde Gud, som kom til os gennem jer. Tak fordi I gjorde jeres hjerte modtageligt, så Gud gennem jer kunne udføre mirakler, slutter broder Kofo Aikins fra Ghana.

Flemming Bo Pedersen

Mormondanser

Når Mormondanserne er ude i byen og optræde, er det som regel med mindre shows. De store blandede forestillinger har mest været forbeholdt scenen på Maglegårds Alle.

Danserne var derfor glade for at modtage en opfordring fra epilepsicentret Filidelfia nær Slagelse, om at optræde i halvanden time.

Kontakten var kommet i stand via Arja Lykkegård, som er fysioterapeut på stedet. Hun havde vist en video af danserne frem og forespurgt, om det ikke var noget at få til centret. Det var det i allerhøjeste grad, og d. 23. april drog 26 dansere afsted i retning af Dianalund. De fleste af de unge var med ude for at optræde for første gang og var naturligvis spændte.

Foto: Ol

rne i Dianalund

e Jakobsen

Der skal meget tøj med til et stort show til 26 dansere, og hver især har meget at holde styr på, når der skal skiftes hele tiden, og omklædningsforholdene ikke er ideelle. Og bortset fra en enkelt gang, hvor den ene halvdel af danserne stod i den anden halvdels tøj, gik det forrygende.

Det er altid specielt at danse for folk, der er handicappede på den ene eller anden måde. Det er dejligt at kunne give sådanne medmennesker en god oplevelse.

Det er i det hele taget dejligt for danserne at være ude at optræde. Det er en herlig fornemmelsem, at stå frem og gøre folk glade, samtidig med at man fortæller dem, hvem man er, og hvor man kommer fra. Det giver både en glæde og en mening med det, man gør.

Det er ikke svært at »sælge« danserne. Hvis man vil have ideer til, hvordan man skal bære sig ad med at få danserne ud i det område man bor, vil dansernes ledere meget gerne være behjælpelig. Der har også trykt en vejledning, hvor alt praktisk vedrørende danserne står. Find ud af, om der sker noget i din by, eller planlæg selv, at der sker noget – og lad Mormondanserne indgå som hovedattraktionen.

Oplysninger kan fås hos Marion Als: 31-492241 og Finn Lykkegård: 53-6454600.

»Søg og I skal finde« = F12

I Aalborg, Århus, Fredericia, Odense, København, Slagelse og på Bornholm er der oprettet Slægtshistoriske Centre, hvor medlemmer og ikke-medlemmer kan komme og søge efter deres slægt.

I de forskellige landsarkiver kan man se materiale, der hører ind under Landsarkivernes forskellige områ-

de, men i disse slægtshistoriske centre kan man foretage slægtssøgning i hele verden.

Målet er, at der ikke skal være mere end 40 km fra medlemmerne til et af centrene.

Det er planen, at der i 1993 skal oprettes et center i Esbjerg. Københavns stav arbejder også med ideer til udbygning af de slægtshistoriske centre.

Centrene har oplysninger, der er lettilgængelige og velorganiseret, og som kan få en slægtsforskers pen til at gløde, øjnene til at løbe i vand, hjertet til at banke og måske endda fylde en helt diskette med oplysninger.

Der er mulighed for at låne mikrofilm af kirkebøger, folketællinger, skifteprotokoller m.m. fra hele verden. Disse film bestilles hjem til centrene til låns for kort tid eller på ubestemt tid.

Hver stav må kun have 1 eksemplar af en bestemt mikrofilm, så det kan til tider være nødvendigt at låne en film fra et andet center. Der findes en del mikrofilm- og microfichelæseapperater på de forskellige centre, som man kan gøre brug af.

På nogle af centrene kan man reservere plads ved disse læseapperater, så man ikke risikerer at komme forgæves, fordi alle pladser er optaget. Som noget nyt har Kirken købt et antal computere, og hver af de slægtshistoriske centre er eller vil blive udstyret med en computer med CD-rom-læser og en printer.

FamilySearch
Dette er en samling af computerprogrammer og -filer, som Kirken har udviklet for at hjælpe os med at søge informationer om vore forfædre og at forberede navnene til templet. Materialet kan udskrives på printer eller på diskette. En indbygget instruktion (på engelsk) er hele tiden ved hånden.

De forskellige programmer som findes i Family Search er:

Family History Library Catalog (FHLC)

International Genealogical Index (IGI)

Ancestral File

U.S. Social Security Index

Military Index

PAF

TempelReady (kommer senere)

Family History Library Catalog (FHLC)
Dette er en fortegnelse over mere end 2 mill. kirkebøger, skifteprotokoller, folketællinger m.m. der er blevet mikrofilmet i mange forskellige lande samt alle slægtsbøger, der findes i Family History Library i Salt Lake City.

FHLC indeholder ikke den aktuelle information, men er kun en oversigt over det materiale, man kan låne. Man kan søge disse oplysninger på flere forskellige måder, efter TITEL, SLÆGTSNAVN eller EMNE, og man kan også gå ind og se, hvad der er på et bestemt filmnummer.

Når man har fundet frem til det materiale, man gerne vil undersøge og nummeret derpå, bestilles det hjem fra Stockholm, hvor der er et lager af film, og hvis det pågældende ikke er på lager, så bestilles det derfra fra Salt Lake City.

FHCL findes på mikrofiche, som er nogle små 10 cm x 14 cm plader af plastic, hvorpå der er nedfotograferet mange siders oplysninger, samt på CD-romplade, der kan bruges i Family Search computeren.

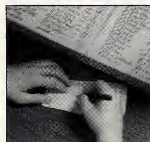
Det slægthistoriske bibliotek i Salt Lake City. (TD-foto).

På en CD-rom plade kan der være mange informationer, faktisk kan der være 250.000 A4 sider med informationer på 1 CD-rom. I handlen fås en plade, hvor der står »Jeg elsker dig«, og det står 50 mill. gange, og skulle tage 48 år at udtale. Man kan også sammenligne det med det, der kan være på ca. 2000 stk. 360 kb disketter.

International Genealogical Index (IGI)
Dette er en fortegnelse over navne, der er indsendt af Kirkens medlemmer med det formål at udføre tempelordinanser, samt navne udraget af Kirkens medlemmer fra kirkebøger i mange dele af verden fra begyndelsen af 1500-tallet til 1875. Det indeholder også navne på afdøde medlemmer af Kirken. Der findes ingen optegnelser om levende personer her.

På mikrofilm i 1988-udgaven var der 147 mill. navne og i 1992-udgaven er der 187 mill. navne. På CD

er det udgaven fra 1988, der bliver brugt. Her kan man kontrollere navne, man har indsendt til templet og se, hvornår ordinanserne er udført. Der forventes en opdatering i løbet af ca. 1/2 år.

Man vælger først, hvilket land man vil have oplysninger fra, derefter indskriver man navnet (enten under det helt nøjagtig navn eller lignende navn) på vedkommende person, og så er der mulighed for at begrænse søgningen til en bestemt lokalitet f.eks Aalborg amt. Computeren fortæller da, hvilken CD den har brug for. Man kan finde en person ved fødsel eller dåb, og se vedkommendes forældre, ved ægteskab kan man se vedkommendes ægtefælle. Det er ikke muligt at se familiegrupper eller slægtslinier. Men på CD man kan i modsætning til mikrofiche også søge på forældrene for at finde et barn. Det er en god idé ved søgning at anføre et omtrentligt årstal for fødsel eller vielse, da man ellers let kan komme til at sidde og bladre gennem oplysninger fra flere hundrede år.

Det er også muligt at se, hvordan oplysningen er indsendt, og se hvilket nummer den har, så man kan bestille den mikrofilm hjem, hvor oplysningen er på. På denne film ses indsenderens navn og adresse.

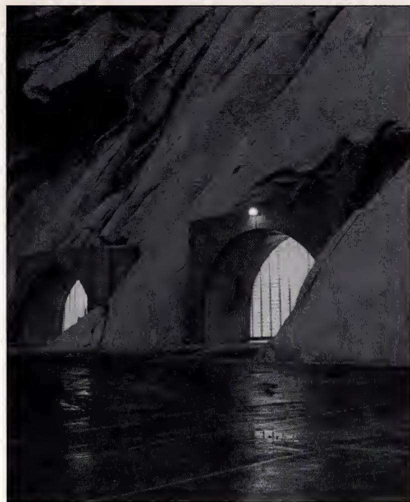
Ancestral File
Før 1979 anmodede Kirken sine medlemmer om at indsende fire-generationers familiegruppeskemaer og anetavle til Kirkens hovedkontor. Det meste af dette materiale er blevet indført i en database og det var starten på denne enestående samling af slægtslinier og data.

Sidenhen er ikke-medlemmer også blevet tilskyndet til at indsende deres oplysninger.

Der var i januar 1992 10 millioner navne i Ancestral File, og den vokser hurtigt, til tider med op med ca. en million navne pr. måned.

Den fungerer på denne måde: To fjerne slægtninge, som ikke kender hinanden, indsender hver især en diskette med slægtsdata til Ancestral File.

Når dette materiale bliver lagt til denne database, bliver det kombineret ind i det fælles anetræ, som giver et mere fuldstændigt billede af familien.

Kirken har i mange år brugt disse granithuler til opbevaring af slægtsdata fra hele verden. (TD-foto).

Når der næste gang udsendes en opdatering, hvor dette materiale er med, kan de to slægtninge derefter begge gå ind i Ancestral File og finde familiemedlemmer, som de ikke kender noget til.

Rigtigheden i materialet er afhængig af, hvor nøjagtigt og omhyggeligt den, der har indsendt oplysninger, har været med sin forskning og indskrivning. Derfor må man selv rette det. Rettelser kan man foretage på centrene ved brug af FamilySearch programmet, som gør, at man kun behøver at rette de forkerte oplysninger i databasen og ikke sende hele familien ind en gang mere.

Carol Birk fra Odense 2.ward fik 2093 navne ved bare at skrive sit eget navn ind i computeren.

Dane Held, Odense 1.ward fik 5231 navne den ene dag ved at indtaste navnet på en af sine oldefædre. Det tog dog computeren 2 timer at indsamle navnene og lave en Gedcom-fil, derefter 1 time for at kontrollere disse navne og så 7 minutter til at overføre dem til en diskette.

Den næste dag indtastede han navnet på oldemoderen og fik yderligere 281 navne.

Birgit Jepsen fra København fik 50 sider med anetavler og familigruppeskemaer, der førte hende 200 år længere tilbage i sin slægt, blot ved at indtaste navnet på en af sine forfædre.

Hvad der er meget spændende her er, at man blot ved at trykke på F9 kan få navn og adresse på den der har indsendt oplysningerne. (F12 er en tangent på computerens keyboard, der betyder begynd søgning).

Fotografer fra Kirken bruger mange timer på at fotografere kirkebøger. (TD-foto).

U.S. Social Security Index
Dette er en optegnelse over 39,5 mill afdøde personer fra 1962 til slutningen af 1988, dog er der optegnelser fra så tidligt som 1937 og til begyndelsen af 1989 fra U.S. Department of Health and Human Service Social Security Administration. Her kan findes: fødsel, død, social security nummer og sidste opholdssted.

Military Index
Indeholder en liste med næsten 100.000 U.S. soldater, der døde i Korea- og Vietnamkrigen.

PAF
Alle er velkommen til at komme på centrene og indskrive navne og familiedata på computerne, men nogle steder er der lavet tidsbegrænsninger for, at så mange som muligt kan komme til. Derefter kan man indsende navne til templet på diskette i stedet for at indsende skemaer, hvilket sparer meget tid for personalet i templet. De skal ikke sidde og skrive oplysningerne ind, men kan blot sætte disketten ind i computeren.

TempelReady
Vi håber, at følgende vil kunne lade sig gøre inden for de næste 6 til 12 måneder:

Man kommer til Slægtshistorisk Center med sin diskette med navne. Disketten sættes ind i computeren med TempelReady-programmet. Den gennemgår så hvert eneste navn og kontrollerer, om der er gjort tempelordinanser for alle personerne. Resultatet bliver en ny diskette med navne og oplysninger på dem for hvem man kan tage til Templet og udføre ordinanser. Disketten tager man selv med til templet, afleverer den, når man ankommer, og kort tid efter kan man så begynde ordinanserne. På denne måde behøver man ikke at vente på, at materiale bliver sendt til S.L.C. eller til templet for at blive kontrolleret, men det vil i stedet blive kontrolleret i Slægtshistorisk Center.

Baggrunden for, at dette kan lade sig gøre, er den store mængde data, der findes i IGI, og at medlemmer i over 1000 stave siden begyndelsen af 1992 har deltaget i et navne-uddragnings program for tempelordinanser, som er blevet udført før 1970. Før 1970 blev tempelordinanse-data ført på kartotekskort i hånden eller på skrivemaskine i den dato-orden de fandt sted, og har ikke tidligere været med på IGI. Efter den tid er det blevet ført på computer, hvilket gør, at man let kan finde oplysningerne. Når alle tempelordinansedata er uddraget og indført i databasen, bliver det muligt med det som baggrund at kontrollere alle navne.

I oktober 1992 blev der sat en rekord ved indsendelsen af navneuddragnings-disketter med ca. 2 mill. navne og november 1992 blev dette tal overgået.

Præsident Howard W. Hunter har udtalt: »Uddragnings-programmet er så fleksibelt. Medlemmerne kan gøre arbejdet derhjemme, og medlemmer som ikke på andet vis er i stand til at arbejde i Kirken, kan deltage. Når tempeldata-uddragningen engang er fuldført, er der mange andre optegnelser, der venter på at blive gennemgået af uddragnings-programmet«.

Kom selv og se
Åbningstiderne er forskellige fra center til center. Tag kontakt med lederen eller en af medarbejderne og få oplyst tiderne. Det er gratis at gøre brug af alle faciliteterne, dog skal man betale for leje af film, fotokopier, disketter og papir.

Mere hjælp
En ny bekendtgørelse fra Indenrigsministeriet fra 24. marts 1993 åbner mulighed for at gøre brug af folkeregistrenes arkiver til hjælp for slægtsforskning. Dette har ikke tidligere været tilladt. Det er dog en betingelse, at oplysningerne ikke findes i CPR og desuden er over 30 år gamle. Slægtsforskerne må dog ikke selv få materialet i hænderne, men må betale for at folkeregisterets medarbejdere foretager arbejdet og slægtsforskeren betaler en timeløn af kr 196 kr pr time plus 25% moms. Dette er en ikke en del af Kirkens service, men en mulighed som samfundet nu har åbnet.

»Han skal vende fædres hjerte til deres sønner og sønners hjerte til deres fædre, så jeg ikke skal komme og slå landet med forbandelse« (Mal. 3:24)

Niels Ove Andersen

Spørg efter denne vejledning, hvis du ikke allerede har den. (TD-foto).

David Meilsøe – en usædvanligt Danmarksmester i basketball

David Meilsøe tilhører Københavns 3. Ward.

(Foto: Kim Jørgensen og Jens-Erik Larsen)

Da danmarksmesterskabet i basketball blev afgjort i slutningen af marts, var en af nøglepersonerne David Meilsøe fra 3. ward i Københavns Stav. Både på banen og uden for banen.

David Meilsøe er en kendt skikkelse inden for dansk basketball, men også på grund af sin holdning til sport og til sin religion. Dette har gjort, at mange i dag kender til Kirken og ved, hvad den står for.

Danmarksmester for anden gang

David har netop vundet sit andet danmarksmesterskab for Hørsholm, den klub han nu spiller i. Klubben blev også mester i 1991, og her var David med sine 17 år en af de yngste spillere, der nogensinde havde vundet DM i basketball. Dengang spillede hans ældre bror, Lasse Meilsøe også hos Hørsholm, og begge brødrene kan nu krone sig med titlen Dansk Mester i en sport, der har dybe traditioner i Kirken. Især i Københavns 3. Ward og i kirken på Maglegårds Allé.

Udenfor banen er David Meilsøe kendt for sin holdning til sport på hviledagen. Som David siger:

Ikke om søndagen

- Jeg lever som et ganske almindeligt menneske i hverdagen, men søndagen helliger jeg mit kirkelige liv, og til at få overskud til resten af ugen. Det er en tid til at tænke over livet og de ting, der er nødvendige. Jeg er ikke perfekt, men min religion er perfekt, og jeg »bummer« i den, som mange andre, men jeg tænker nok mere over, hvordan jeg opfører mig, fordi jeg ved, at der fokuseres mere på mig på grund af min religion, siger David.

David er 19 år, og har spillet på eliteholdet i Hørsholm i 3 år. Før det spillede han for GUF, kirkens hold, som ligger i Danmarksserien. Og det var i GUF, at David udviklede sit store talent. Allerede som minidreng (10-12 år) var han med til at vinde Københavnsmeserskabet for GUF, hvor hans far, Per Meilsøe, var træner for holdet.

Både far og mor på landsholdet

Meilsøe-familien er vokset op med basketball, og nogen gange har man indtryk af, at de er blevet fodret med basket, morgen, middag og aften. Både Davids far, Per, og mor, Kirsten, er gamle landsholdsspillere, og flere af Davids brødre har domineret de hold, der har spillet på.

Per og Kirsten Meilsøe blev introduceret til Kirken af amerikanske basketballspillere, dels som spillere og dels som missionærer, og efter deres dåb har de præget basketball-sporten i Kirken i Danmark.

David Meilsøe forbereder sig i øjeblikket på at tage på mission og har ikke noget imod at prædike evangeliet i Rusland.

Den rigtige beslutning

- Der er mange på min alder, siger David, som ikke har taget beslutninger om livet endnu. Men der kommer et tidspunkt, hvor man er nødt til at gøre det, og jeg bekræfter hele tiden mig selv i, at det er den rigtige beslutning, jeg har taget.

Davids fremtid indenfor basketball er spændende. Han har været på ynglingelandsholdet, og satser efter sin mission på at komme på A-landsholdet, ligesom sin bror Lasse var det for en del år siden. David har spillet i USA, i Californien og Florida, og det er her at man

modnes, i basketballsportens hjemland. Det er her, man lægger grunden til sin senere succes i Danmark. På nøjagtig samme måde, som en mission forbereder et menneske på resten af livet. Og David er en målrettet ung mand, der ved, hvad han vil, så det varer sikkert ikke lang tid, før han bliver en af dansk basketballs helt dominerende spillere. Men først skal en mission nyde godt af hans beslutsomhed, stærke vidnesbyrd og ønsket om at tjene Kirken i 2 år.

Henrik Als

UV-Påskestævne i Allerød

Sol og et afslappende øjeblik på en travl konference. (Foto: OJ).

Der var reserveret togkupé til Jesus Kristus fra Odense d. 8.4. Sådan stod der ihvertfald på vores reserverede togkupé. Som flok ankom vi til Engholmskolen i Allerød, hvor vi efter at have indkvarteret os i klasseværelserne, blev opdelt i grupper til planlægning af aftenens fest. Aftenen blev brugt til at se hinanden an og til diverse underholdende indslag.

Hvilken vej?
Fredag startede med orienteringsløb, hvor vi mistede orienteringen. Slidt op til knæene nåede vi efter 10 km endelig hjem ... efter kun at have fundet nogle få poster. Men nogle kom dog mere opslidte og dehydrerede hjem, fordi de havde fundet lidt flere poster.

De, som stadig var ved deres fulde bevidsthed, deltog i workshops om eftermiddagen. Men som forventet, og dog utroligt, var alle i top til aftenens gallafest, der var pragtfuld.

Det var en fryd for pigerne at se hvordan drengene opførte sig som gentlemen (da de inden spisningen fik at vide af Børge Stokholm, at de ikke skulle spise som mormoner. Der blev danset ihærdigt, og det kunne mærkes på de ømme tæer ved sengetid.

Nattesøvnen var sparsom, forinden var der »sladret« af om dagens begivenheder, og indtil det første irriterende vækkeur ringede kl. 5, var der ikke gået mange timer. Nattesøvnen blev også afbrudt af diverse snorkelyde og af dem, som snakkede i søvne.

De billeder, de billeder
Lørdag formiddags aktivitet var en fotoopgave, hvor hver gruppe bl.a. skulle tages billeder af unoder, romance, køer og borte med blæsten, og der blev ikke sparet på fantasien...

Om eftermiddagen var der sport for de aktive, og de mindre aktive lå bevidstløse på værelserne, mens andre tog til København. Til påskestævnets sidste danseaften, var gassen efterhånden gået af ballonen, og de fleste sad i grupper og snakkede.

Cornflakes og sukker
Søndag blev en dejlig og åndeligt opbyggende dag. Nadvermødet startede kl. 10, hvor der mange gode inspirerende taler på programmet. Efter møder var der nogle, som bagte boller til aftenens fireside, mens nogle af pigerne i al ubemærkethed sneg sig over til drengenes værelser, hvor de fyldte soveposerne med cornflakes og sukker, og tømte taskerne med tøj i en stor bunke på gulvet, og så var det lagt op til gengæld, hvilket fik pigerne til at ryste i bukserne, så al deres bagage blev låst inde. En meget lærerig og spændende fireside om templet og symboler blev afholdt med stavspræsident Johan Koch.

Bagefter var der boller og kakao, og så tog drengene hævn på de skyldige heltinder. Enkeltvis blev de båret over i gymnastiksalen, hvor de blev vandet godt igennem. Aftenen gik med snak og spil, og ingen havde rigtigt lyst til at gå i seng den sidste aften – det er så dumt at gå glip af noget.

Mandag morgen var det drøjt at komme op og få pakket sammen og gjort rent. Fire dage med meget lidt søvn kan mærkes til sidst. Men da vidnesbyrdsmødet begyndte, forsvandt trætheden, og i næsten to timer blev der båret det ene dejlige vidnesbyrd efter det andet. Næsten alle udtrykte deres begejstring for påskestævnet. Og nu var vi alle tiltrods for trætheden fuldt opbygget til at drage hjem. Endnu et succesfuldt påskestævne er løbet af stabelen, og det kom Børge Stokholm og Københavns Stavs UV-repræsentanter suverænt godt fra! Tak

Odense

Unge fra hele Danmark mødtes til et par dejlige dage i Allerød. (Foto: OJ).

Overlevelsestur i Odense 1. Ward

Odense 1. Wards overlevelsestur var en tur, der blev snakket meget om i wardets AP. Det skulle nemlig være den værste tur, man havde hørt om til dato; og der var ingen der vidste noget om noget. Turen startede på Odense Banegård torsdag den 25. februar kl. 12. Vi, der skulle med, var blevet delt ind i to grupper i forvejen. Den ene gruppe bestod af Martin Riedel, Morten Andersen og Jacob Ilskov, og i den anden gruppe var Kim Riedel og jeg sammen. Da vi mødte op på banegården fik hver gruppe stukket en kuvert i hånden med instrukser. Det var nu meningen, at vi via en tur med rutebil skulle ende et eller andet sted på Fyn, og så derfra finde vores lejrplads.

Efter at være gået ca. 15. km nåede Kim og jeg frem til den gård, hvor vi skulle overnatte. Det var egentlig meningen, at grupperne skulle sove hver for sig, men da Martins gruppe gik en mindre omvej og først nåede frem efter mørkets frembrud, slog vi lejrene sammen. Vores mad den aften bestod af kyllinger som vi selv skulle slå ihjel og tilberede – det smagte forøvrigt godt.

En overlevelsestur i februar kalder på et varmende bål på stranden. (Foto: TI).

3 timers søvn

Senere på aften fik vi nye instrukser om, hvad vi skulle næste dag. Efter at lederne var taget hjem, og vi andre havde hygget os lidt foran bålet, gik vi i seng. Den nat var det ikke nogen, som fik sovet mere end 3 timer sammenlagt. Ved halvfemtiden stod Jacob og Martin op for at få gang i bålet, og et par timer efter stod Kim og jeg også op. Da der var kommet gang i bålet, spiste vi morgenmad, som bestod af grov-toast, champignonost og en pakke grovgoé. Da vi havde ædt rub og stub, begyndte vi at rydde op og gøre os klar til dagens strabadser. Efter vi havde ryddet op og sagt farvel og tak til bondemanden, begav vi os afsted med al vores oppakning, et kompas og en masse kompas-pejlinger. Kim og jeg gik allerede forkert efter det første pejlingspunkt, og endte derfor 10 km fra det sted, hvor vi skulle møde lederne.

»Dr. Jones«

Da vi opdagede, at vi var gået forkert, ringede vi og forklarede det til vores ledere, som derefter kom og hentede os. Martins gruppe gennemførte, som de eneste. Martins gruppe havde forøvrigt fundet en død grævling på deres rute, ikke langt fra mødestedet, og det gjorde en af vores ledere, James Held nysgerrig, så derfor hentede vi naturligvis grævlingen, som siden er blevet udstoppet og har fået tilnavnet »Dr. Jones«.

Bjørnø

Vi tog nu til Fåborg for at komme med færgen »Bjørnø« til øen af samme navn, hvor vi skulle overnatte. Efter ca. 15 minutters sejlads nåede vi Bjørnø, og gik straks i gang med at finde ud af, hvor vi skulle sove. Øen Bjørnø er en meget lille ø i det sydfynske øhav. Da vi havde fundet et sted, hvor vi kunne sove, gik vi igang med at lave bål på stranden. Aftensmaden den aften bestod af spaghetti. Om aftenen hyggede vi os med at snakke sammen tidligere spejderture osv. Næste dags program var såre enkelt. Vi skulle nemlig ikke lave andet end at rydde lidt op og vente på færgen, som sejlede kl. 11:30. Da vi ankom til Fåborg, stoppede vi vores bagage ind i vores leders bil og kørte tilbage til Odense, godt trætte efter en rimelig hård, men god tur.

Claes Knudsen
15 år og lærer
Odense 1. Ward

Opskrift på en mindebog

Hvad har du liggende? Prøv at se! (TD-foto).

Kilderne
Når man har besluttet sig til at gå i gang med den spændende opgave, det er at skabe en mindebog, må man først begynde at indsamle og registrere de mange kilder, man kan at øse af.

De primære kilder er egen personlig erindring samtaler med familie og venner

Hertil kommer f. eks. – breve, fotos, dagbøger, karakterbøger fra skolen, lærlingekontrakter, anbefalinger, soldaterbøger, attester, dokumenter, avisudklip m.m.

Opsamling
Det er en god idé at begynde at opsamle disse »løse ender« i plastlommer i et ringbind. Man kan sortere papirer og billeder i grupper efter eget skøn. Hvis man vil give denne opgave høj prioritet, så har man den ofte i tankerne, uanset hvor man befinder sig. Når der så kommer nogle gode idéer frem i ens tankeverden, så kan man registrere disse ved at skrive nogle få stikord i en lille notesbog med afrivningsblade. Disse notater lægges ned i ringbindets plastlommer.

Den samme teknik kan anvendes, når der kommer impulser til én ved samtaler med familie og venner.

Tidslinien
Når opsamlingen har fået en vis bredde, kan man begynde at organisere sit stof. Det kan anbefales at bygge det op over en tidslinie, d.v.s. kronologisk.
En tidslinie kan f.eks. se sådan ud:

1. mit barndomshjem
2. mine forældre
3. mine søskende
4. barndommen før skolealderen
5. grundskolen
6. min dåb i Jesu Kristi Kirke
7. realskolen
8. min mission for Jesu Kristi Kirke
9. militærtjeneste
10. uddannelse
11. forlovelsestid
12. min ægtefælle

13. mine børn
14. mine arbejdspladser
15. mine bopladser
16. mine kaldelser i Jesu Kristi Kirke

Der kan efter ønske og behov lægges nye punkter ind på tidslinien, og til hvert punkt kan der indføres underpunkter som f. eks.:

4. barndommen før skolealderen
   a. barndommens tankeverden
   b. barndommens frygt
   c. barndommens hærværk
   d. uheld og sygdom
   e. spredte glimt

Tidslinieoversigten kan tjene som mindebogens indholdsfortegnelse.

Nedskrivningen
Når man har opstillet den første udgave af sin tidslinie, regner man måske med, at man bør begynde at skrive sin mindebog over det første punkt på denne.

Det er ikke sikkert, at det vil være det mest kreative!

Der er et godt, gammelt ord, der siger, at det er lysten, der driver værket. Derfor – begynd med at skrive om det, du føler dig mest inspireret til og har mest lyst til at fortælle om dit eget liv.

Lad tidsliniens punkter stå åbne, indtil du bearbejder dem i den rækkefølge, du har lyst og materiale til det.

Ærtehalmeffekten
Når man begynder at nedskrive sine minder, vil der komme nogle spændende oplevelser!

Når man begynder at trække sine tidligere oplevelser frem i erindringen, vil der ofte følge nogle helt uventede »sidegevinster« med.

Den menneskelige hjerne er en fantastisk computer, hvori vore minder ligger oplagret. Nogle af disse minder har måske ligget der

så længe, at vi ikke selv er klar over, at de er der!

Men, når vi trækker nogle kendte minder frem, så er der relationer til de »glemte« minder. De kendte og de glemte minder vil hænge sammen som »ærtehalm«, og vi bliver igen beriget med nogle gode oplevelser, som for en tid var gemt bag et »slør«.

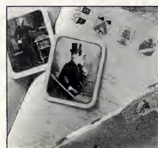

Statuseffekten
Efterhånden som mindebogen begynder at tage form, kan man betragte sit eget liv på afstand!

Så kan det være svært at lade være med at gøre en slags status over sine resultater i dette liv!

Nogle minder vil være til glæde og taknemmelighed – andre vil måske give inspiration til at stikke kursen om!

Overlevelsesevnen
I fortællerens hjerte må der være et inderligt ønske om, at ens efterkommere må få glæde af mindebogen. Derfor må der være en stærk motivation til at skabe et værk, der vil overleve og blive værdsat, og her er nogle praktiske råd vigtige: En mindebog bliver mere spændende, når den igennem stoffet er »krydret« med billeder.

Det er ligeledes væsentligt, at den er »læsbar«, uanset om den er skrevet i hånden, på maskine eller redigeret ved tekstbehandling.

Idag findes der mange fine ringbogssystemer med eller uden plastlommer. Derved er det blevet lettere og mere spændende at opbygge et mindebogsværk, som ens efterkommere vil respektere og være taknemmelige for.

Mindet om fortælleren vil leve.

Knud B. Andersen.

Kirkens museum for de sidste dages helliges kunst og historie

Tredje internationale kunstkonkurrence: Leve evangeliet i den verdensomspændende kirke

Adgangskrav

Konkurrencen er åben for alle medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Formålet med denne konkurrence er at opmuntre sidste dages hellige kunstnere til at skabe ny kunst, som afspejler, hvordan Kirkens medlemmer giver udtryk for evangeliets standarder i deres liv i dag. Kunstværket skal også reflektere et evangelisk emne, værdinorm, aktivitet eller billede fra sidste dages helliges liv i den nutidige verden. Museet opmuntrer kunstnerne til kreativt at fortolke det religiøse emneområde for at afspejle de evangeliske emner ud fra deres egen kulturelle og æstetiske tradition.

Åben for alle kunstneriske medier. Kunstnere må kun deltage med et kunstværk. Det skal være lavet efter 1. januar 1991. Værker inden for alle medier vil blive overvejet, herunder tekstiler, quilte, broderi, keramik, smykker, træskærekunst, skulptur, foto, tegning, tryk, maleri osv. Værker, som accepteres til den endelige bedømmelse skal være indrammet, samlet eller på anden måde klar til at blive udstillet. Bortset fra quilt og andre tekstiler, der kan være større, er størrelsen på det originale kunstværk begrænset til 1,8 m (plus ramme, hvis passende) på den længste led.

Første bedømmelse af lysbilleder

Indsend højst to lysbilleder (eller fotos ikke større end 20x25 cm) af kunstværket sammen med en tilmeldingsblanket. Påsæt en mærkat på forsiden af hvert lysbillede (på bagsiden af fotografier) med kunstnerens navn, værkets titel, kategori og en pil eller ordet »top«, der angiver, hvilken side, der er opad. Lysbilleder og fotografier vil ikke blive returneret. De deltagende kunstnere giver museet ret til at benytte billedet til informations- og undervisningsformål.

Endelig bedømmelse af den originale kunst

Kunstnere, hvis bidrag udvælges til den endelige bedømmelse, vil blive skriftligt informeret efter den 27. december 1993. De accepterede kunstværker skal være museet i hænde senest den 17. februar 1994. En udstilling af de udvalgte værker vil være åben for publikum lørdag den 26. marts 1994. Deltagerne må ikke trække værker tilbage, før udstillingen lukker den 5. september 1994.

Belønninger og kontante priser

En jury bestående af seks personer vil udvælge de kunstværker, som skal udstilles samt belønningerne, som vil blive tildelt fra en belønningsfond. To paneler, hver bestående af tre kvalificerede dommere, vil hver for sig bedømme de deltagende kunstværker inden for de forskellige kategorier. Malerier vil blive bedømt sammen med malerier, quilte sammen med quilte, keramik sammen med keramik, osv. Bidrag vil blive bedømt efter (1) hvor vellykket behandlingen af et tema er, samt efter (2) hvor fremragende den æstetiske og tekniske udførelse er. Belønningerne vil omfatte op til 20 »Hædrende omtale« på hver 500 dollars, tre »Museumsbesøgendes valg« på hver 500 dollars og en række »Indkøbsbelønninger« som vil svare til værdien af kunstværket. »Hædrende omtale«-belønninger vil gå til de værker, som vil blive bedømt som den mest bemærkelsesværdige inden for sin kategori. De indkøbte kunstværker vil indgå som en del af museets samling.

Hvordan:

Tilmeldningsblanketten fås på Nordisk Distributions Center og indsendes hertil før 31. oktober 1993 sammen med lysbilledet eller fotografiet af kunstværket. Distributionscentret vil fremsende tilmeldingsblanketterne til museet inden 17. november 1993. Dommerne vil skriftligt underrette vinderne af første runde efter 27. december 1993. Indsend ikke det originale kunstværk, før du får skriftlig besked herom.

Red.